

miniBUDZOGÁŇ

NÓRSKO-SLOVENSKÝ SPOLOK č. 6/2003

Malé bratislavské dobrodružstvo

Ktorýsi z bratislavských diablov spôsobil, že sa mi stalo práve to, čomu som sa chcel za každú cenu vyhnúť: zrazu som potreboval pomoc slovenského zdravotníctva, o ktorom som už roky počúval priam hrôzostrašné historiky. Pri mojej poslednej návšteve v Bratislave, v októbri 2003, som hlavne vinou svojej slabozrakosti zakopol o jednu z betónových kociek, ktorými je posiate centrum mesta, aby autá nemohli parkovať na chodníkoch. Spadol som a poranil si obidve nohy pod kolenom. Bolelo to ako šľak, no myslel som si, že sú to iba odreniny. Chodil som ešte niekoľko hodín po meste, urobil dokonca aj jednu návštevu, až keď sa mi na to podvečer pozrela Marianne (moja žena), ktorá má lekárske vzdelanie, bol ortiel jednoznačný: "Ranu na ľavej nohe treba okamžite zašit'."

No zbohom, ešte to mi chýbalo. Zavolať som rodičom a spýtal sa, kam treba ísť. "Na P-skej ulici je poliklinika," povedali. "Ak je už zatvorené, po večeroch tam funguje aj obvodná pohotovosť."

Tesne pred 18. hodinou sme vkročili do budovy polikliniky. V recepcii sedela pani s najodmietavejšou tvárou, akú som kedy videl.

"Mám zranenie," vravím, "asi to potrebuje zašit'. Kam..."

"Práve zatvárame," znela kyslá odpoveď.

"Vraj tu je aj pohotovosť..."

"Tu nie je nijaká pohotovosť."

"A kde teda?"

"V budove vedľa."

Išli sme teda do budovy vedľa. Bola otvorená, čakáreň celkom prázdna, nikde nijaká orientačná tabuľa. Zaklopali sme na niekoľko dverí, všade hrobové ticho. Až vo vedľajšej chodbe sme zazreli pootvorené dvere. Zaklopali som. V ústrety mi veľmi váhavo vyšla žena v stredných rokoch, v bielom plášti, asi lekárka. Povedal som, o čo mi ide.

"Kedy sa vám to stalo?" spýtala sa nevrlo.

"Asi o dvanástej."

"A prečo s tým idete až teraz?"

"Najprv sa mi to nezdalo také vážne."

"Ja vám to však aj tak nezošijem. Nemám na to vybavenie. Musíte ísť na Kramáre."

Na ranu sa mi ani nepozrela. Pre nebratislavčanov poznamenávam, že Kramáre je štvrť dosť ďaleko od centra mesta. Je tam známa nemocnica a, ako som sa dozvedel neskôr, jediná bratislavská pohotovosť, kde berú všetky druhy akútnych prípadov.

Z mobilu som zavolať taxík, ten okamžite prišiel a zaviezol nás na Kramáre. Pri vchode sme zaplatili 20 Sk - tak to robia všetci pacienti. Úradníčka nám kázala čakať. Nijaké poradové číslo, nijaká registrácia podľa mena, bolo si treba pamätať, kto tam bol už pred nami a kto prišiel až po nás.

Asi o 15 minút vykukla z jedných dverí dievčina v bielom a spýtala sa: "Je tu niekto s úrazom?" Zrejme dúfala, že nikto, lebo takmer okamžite nato chcela dvere zatvoriť. Ja som ju však prišiel a prihlásil som sa.

Povedal som, čo mi je, ona sa zase spýtala, kedy sa mi to stalo a po mojej odpovedi som ešte raz počul podráždenú výčitku:

"Prečo s tým idete až teraz?"

Zavolali ma do ordinácie a spýtali sa, v ktorej poisťovni mám zdravotné poistenie.

Reku, bývam v Nórsku, nie som poistený na Slovensku, mám iba cestovné poistenie. Ak treba, samozrejme, zaplatím.

Vyvolalo to veľké zmätky, až zdesenie, takéhoto pacienta tu zrejme ešte nemali. Pocítil som, že tu mi sotva bude niekto ochotný napísať potvrdenie pre prípadnú refundáciu výdavkov. Nakoniec dievčine zišlo na um, že azda mám aspoň pas. Mal som, ona si ho požičala a povedala, že "o dve minútky ma zavolajú".

Z dvoch minút bola polhodina, no to nič, zažil som už aj horšie veci. Nasledovali asi najsvetlejšie okamihy celého dobrodružstva. Mladý lekár, ktorý mi ranu zošival i sestrička, ktorá mu asistovala, sa chovali priateľsky, rozprávali k veci a konali svoju prácu rýchlo a bezchybne. Potvrdila mi to aj Marianne, ktorá mala možnosť sledovať ich pri práci. Dostal som protitetanovú injekciu, ranu mi zošili a pod obväz mi dali drenážnu gumenú trubičku, ktorú som si mal dať na druhý deň odstrániť obvodnému lekárovi. A ani len peniaze nechceli.

Na druhý deň o 11.15 hod. mi zavolali rodičia, že asi by som s tým mal ísť k ich stálemu doktorovi, máme sa však poponáhľať, lebo ten ordinuje iba do dvanástej. To nebola veľmi povzbudivá správa, bolo však treba konať. Tesne pred dvanástou sme sa k doktorovi predsa len dostali. Bol slušný, prívetivý, povedal však, že on takéto veci nerobí, že ranu mi musí previazať chirurg. Odkázal nás na už spomenutú kliniku na P-skej ulici. Treba sa však vraj ponáhľať, lebo chirurgička T.-ová ordinuje iba do 12.30 hod.

Na poliklinike v recepcii sedela iná dáma ako včera, ani na jej tvári by však človek úsmev len tak ľahko nevyčaril. Nevľúdnejšia bola už vari len chodba, na ktorej sme museli čakať nasledujúcu jeden a pol hodinu: bezútešné šero, asi štyridsať záhadných dverí, pred asi tromi z nich čakali hŕstky smutných pacientov. Raz začas prefrnkla po chodbe osoba v bielom, pre istotu tak rýchlo, aby sa jej nikto nestačil na nič spýtať.

Konečne sme sa dostali na rad. Vyrozumeli sme, že pani doktorka i jej asistentka už niekoľko dní zastupujú aj ktorýchsi kolegov, preto majú dôvody byť unavené. Ako som rozprával, čo je vo veci, sestrička začala písať na stroji. Keď som však povedal, že bývam v cudzine a neplatím na Slovensku nemocenské poistenie, doktorka stroho povedala:

"Nepíšte viac nič. Roztrhajte to."

Gumenú trubičku mi vybrali, ranu mi previazali, peniaze nechceli. Povedali, aby som sa o tri dni prišiel ukázať. Prišiel som, pozreli sa na ranu, doktorka povedala, že mi to trochu hnisá, aby som teda hneď po príchode do Nórska zašiel s tým k lekárovi.

Pokračovanie na ďalšej strane...

Pokračovanie z prvej strany...

Urobil som to, na Legevakte v Osle ma prijali okamžite a s úsmevom. Rana už nehnisala, mal som iba okolo nej následkom dňa cesty viditeľnú opuchlinu. Povedali mi, aby som zo dva dni držal nohu pokiaľ možno v horizontálnej polohe. O dva dni nato mi vybrali aj stehy. Viem, že aj nórske zdravotníctvo má ďaleko do dokonalosti, predsa však: Tu platia predsa len pevné pravidlá, človek aspoň vie, čo ho môže očakávať. Čakárne i ordinácie sú tu svetlejšie a čistejšie. A predovšetkým: zdravotnícky personál je ďaleko ochotnejší a prívetivejší. Nepozerajú sa na pacienta ako na nežiadúcu záťaž, ale ako na človeka, ktorý potrebuje pomoc.

Poslaním týchto riadkov nebolo znevážiť ľudí, pracujúcich v slovenskom zdravotníctve. Ja som úprimne vďačný za pomoc a ošetrovanie, ktorých sa mi v Bratislave dostalo a nijako nepochybujem o odbornej vyspelosti tamjších lekárov a ošetrovateliek. Negatíva, ktoré som tam zažil, sú zrejme dôsledkom dlhodobých návykov, ako aj zlých pracovných a materiálnych podmienok, v ktorých títo ľudia pracujú. Bohužiaľ, väčšina Slovákov, s ktorými som sa rozprával, má so slovenským zdravotníctvom ešte horšie skúsenosti ako ja. Vraveli mi, že som vlastne mal šťastie, keď som narazil aspoň na niekoľko svedomitejších ľudí. Preto musím chtiac-nechtiac zakončiť túto správičku varovaním, ktoré je zároveň aj želaním: Stráňte všetky svoje pobyty na Slovensku v dobrom zdraví!

Ivan Čičmanec

Posledné krajské stretnutie

V polovici septembra sme sa stretli v atraktívnych priestoroch spoločenskej miestnosti domova dôchodcov na Majorstuen. Usporiadatelia sa postarali o milé občerstvenie. Mohli sme si vybrať medzi výborným lečom, oštiepkami i údenými korbáčikmi, slovenskou klobáskou a na záver boli koláče, makové i iné. Bolo víno i nealkoholické nápoje.

Len hostia neboli!! V príjemnom prostredí spoločenskej miestnosti, kde sa môže zabávať vyše 50 ľudí, sa nás tam zišlo 10 (desať) krajanov. A to je škoda!

Neskôr sme dostali signály o tom, že napr. si jeden kolektív nesprávne vyložil texty pozvánok a vysvetlil si ich tak, že stretnutie je zrušené. Možno sa ľuďom jednoducho nechcelo. Alebo, žeby všetci členovia, ktorí vyhľadávajú spoločenské vyžitie, prešli do druhého krajského spolku?

Preto si musíme položiť otázku, či majú členovia nášho spolku záujem sa stretávať a keď, tak akou formou. V ruke máte pozvánky na ďalšie krajské stretnutie 20. novembra, opäť v priestoroch domova dôchodcov na Majorstuen.

Príďte a potvrdte, že máte záujem o možnosť porozprávať sa s krajanmi, v slovenskom prostredí.

Neďaleko môjho bydliska je maličký obchodík. Nemá najnižšie ceny ani najväčší výber, ale možno tam zbehnúť v papučiach, človek tam stretne susedov, aj si na nástenke prečíta oznamy a novinky z nášho najbližšieho okolia. Celé okolie si obchodík chváli, keď niekto u nás predáva dom, nezabudne napísať výhodu blízkeho obchodíka.

Samozrejme je ľahšie i lacnejšie nakúpiť vo veľkom supermarkete autom, ale našťastie je nás dosť, miestnych patriotov, ktorí sa snažia nejaký ten nákup urobiť aj v "našom" obchodíku. Pretože nestačí len sa tešiť, že obchodík máme, ale treba ho aj navštevovať. Ináč obchodník zavrie obchodík a nám zostanú neosobné obrovské nákupné strediská.

Takisto je to i s našim spolkom – je, máme ho a treba sa snažiť jeho ponuky využívať, ináč tá časť ponuky, ktorá nebude využívaná, zanikne.

Samotný spolok nezanikne, pretože záujem krajanov o spojenie s komunitou prostredníctvom Budzogáňa je očividný. Chcú o sebe vedieť, mať prístup k informáciám priamo zo Slovenska, či prostredníctvom zastupiteľského úradu. Rad prispievateľov do Budzogáňa sa rozrastá a verte, že majú čitateľov nielen v malej komunite krajanov v Nórsku, ale prostredníctvom internetu, kde je Budzogáň tiež uverejnený, aj v širšom svete.

Vlado Branko

---

10 vecí, ktoré mi na Nórsku vadia

O Nórsku som sa v domácej tlači, ale aj miniBudzogáni dočítala, že je to krajina snov, vysoká životná úroveň, krásni blondávi chlapi, fjordy, kam sa človek pozrie, čistota, bezpečnosť atď., atď. Do Nórska sme s priateľom prišli minulý rok v júni plní nádeje, očakávaní, že sme sa hádam ocitli v dokonalom raji. Samozrejme, že nič nie je dokonalé, pomaly som si začala uviedomovať, že aj Nóri a ich krajina má svoje muchy.

1: Fajčenie.

Všade a za každých okolností, za hocikakého počasia, bez ohľadu na oznamy o zákaze fajčenia, ráno, na obed, večer, o piatej ráno, "za jazdy" i v pokoji, v reštauráciách, na zastávkach, na stanici a tak by sa dalo pokračovať. Nedá sa v Osle na pol minúty byť bez toho, aby Vám do nosa neudrel odniekadiaľ cigaretový dym. Ceny cigariet a tabaku sú úctyhodne vysoké a tak sa tu našinec stretne s minimálne dvoma odlišnými vecami: v kruhu priateľov sa neponúka (je to drahé, tak si kúp sám!) a ak náhodou autobus príde načas alebo treba skočiť do blízkeho obchodu, cigareta sa nezhasína a nezahadzuje. Len sa pekne odklepne horiaci tabak a pološpak sa nechá nabudúce. Smrdí to desne. Som zvedavá, ako miestni prežijú zákon na ochranu nefajčiarov, má začať platiť budúci rok.

2: Poťahovanie nosom.

Poťahujú všetci, mladí, starí, muži, ženy, bez ohľadu na kultúrne pozadie. Na príčinu som zatiaľ neprišla, lebo papierové vreckovky majú slušné ceny, takže doteraz neviem kde je pes zakopaný.

3: Slovíčko "prosím".

V nórsčine neexistuje jednoslovný ekvivalent slova prosím. Keď som sa na to sťažovala jednej mojej známej, povedala, že to nie je pravda. Existuje! Tu je: Haaa!!!!???

4: Alkohol.

Nóri sa ho boja ako čert svätenej vody. Kým u nás sú cigarety a alkohol posudzované relatívne ekvivalentne, tu platí priam prohibícia. Nič však nechutí viac ako zakázané ovocie. To, že si nekúpate ani plechovku piva s 2 %

Pokračovanie na ďalšej strane...

alkoholu po šiestej večer, v dňoch volieb, 24. decembra a pár ďalších dní, je už len čerešnička na torte.

5: Byrokracia.

Pravá ruka nevie, čo robí ľavá. Úradov je tu požehnané, posledné roky sa ešte aj zvýšil počet ľudí, ktorí produkujú tony papiera. Ale že by sa proces urýchlil alebo zefektívnil, o tom nikde nepadlo ani pol slova. Zdvojené úrady nie sú nič nezvyčajné.

6: Preexpirované výrobky.

Nikomu to nevedí (teda aspoň predávajúcim nie). Odvtedy, ako sa mi nepríjemnou náhodou podarilo kúpiť dezert ½ roka po záruke, kontrolujem všetko.

7: Strach z nových vecí.

Ak sa Nór 20 rokov umýval Lanom, iné ho ani nenapadne. Nechce skúsiť nič nové. A podľa toho to potom vyzerá v obchodoch: dva druhy mydla, jeden prostriedok na umývanie riadu, tri druhy jogurtov atď. A mne tak hrozne chýba trvanlivé mlieko.

8: Jedlo a stravovanie.

Neviem, či mám len smolu, alebo mať na obed niečo iné ako párok alebo hamburger a ešte za prijateľnú cenu a bez kreviet, je fatamorgána. Je všeobecne známe, že napráskat' sa večer pred spaním je nezdravé a ešte sa z toho priberá. Ale ak máte na obed chleba s maslom a salámou, tak Vás hladné brucho po práci dozenie k chladničke a donúti Vás vyplieniť ju.

9: Imigračná politika.

Videli ste reklamu na noviny Dagbladet: Imigračná politika: lotéria alebo chladná kalkulácia? Trefnejší ani nemohli byť.

10: Dane.

Tak toto je bez komentára.

Sľubujem, že môj budúci príspevok bude o desiatich pozitívnych postrehoch...

Janka Kľúčovská

Reformer på slovakiska

Jag gifte mig i augusti förra året. Av praktiska skäl bestämde vi oss för att gifta oss i Sverige. (Alla nödvändiga papper blev klara på två veckor) Tillsammans med ansökan om vigsel skickade vi in till skattemyndigheten i Sverige enansökan om namnändring. Jag valde att behålla mitt efternamn Biacovska som mellannamn och ta Olsson som efternamn. Jag hade reda på att man kan från 1. juli 2002 ha två efternamn även i Slovakien och att man accepterar utländska namn utan -ová på slutet.

I februari i år blev jag av med den sista lediga sida i mitt pass och tänkte att skaffa mig ett nytt med det nya namnet i. Till det behöver jag ett slovakiskt vigselbevis och till att få det, krävs det:

* vigselbeviset från utlandet med "apostila" översatt av en rättsöversättare (med alla stämplat och snören)

* födelseattest

* attest på att jag är slovakisk medborgare

* två exemplar av en blankett som man ska fylla i PÅ MASKIN!

Man rynkar på pannan och sväljer. Skaffar fram det mesta av det som krävs och lite till, då mitt svenska vigselbevis har väldigt lite fakta. Därför lät jag översätta även registreringen av mitt nya namn.

Så kom jag med alla papper till Slovakien (Matričný úrad Bratislava II). Men nej, allt var fel.... Man sväljer förtretet och skaffar mer papper och mer stämplat.

Försök nr. 2 var igen i Bratislava II i september i år. Jag tänkte imponera på byråkraterna med min stora bunt med dokument med massor av stämplat på. Det första jag fick höra var:

"Men! Är detta en apostil?!", sedan: "Men - så här KAN DÅ INTE ett vigselbevis se ut. Det finns ju regler som säger vad som måste stå i ett vigselbevis!" och "Nämen! SKATTEKONTORET! Vad har skattekontoret med saken att göra?!"

Men det bekymrade ju inte mig, för det var jag förberedd på!

"Nä, det här ska nog inte gå", säger kvinnan, blädrar vidare och upptäcker registreringen av namnet: "Nämen! Så kan Ni ju inte heta!"

(Jaha?) "Varför då?"

"Zuzana Biacovská Olsson!"

"Man kan ju ha två efternamn", försöker jag.

"För det första så kan Ni inte ha det nya namnet sist, det måste stå i mitten... Men så kan Ni ju inte ha det ena efternamnet i kvinnlig form mens det andra efternamnet är i manlig form!"

(Jaha?)

"Så om Ni inte vill få till ett -ová på slutet av det svenska efternamnet, måste ni stryka bort -ová från det slovakiska efternamnet!"

"Jag har inget -ová i mitt efternamn", replikerar jag fräckt...

Så blev det tyst. Kvinnan jag pratade med blev fundersam och en annan kvinna i kontoret som tills nu bara lyssnat, reste sig och tittade i mina papper hon med. "Då måste Ni..." gick det tungt ut ur munnen på den första kvinnan som nu skulle gärna vilja se sig någon annanstans, kanske hon skulle till och med gärna vilja hjälpa mig..." ... måste heta Biacovský."

Lång paus.

"Förstår jag rätt? Så Ni säger att jag antingen kan heta Zuzana Olssonová Biacovská eller Zuzana Olsson Biacovský?!"

Lång tystnad.

"Det stämmer. Se! Här står det ju!" tog kvinnan fram instruktioner på blanketten jag fyllde i på maskin, läste högt åt mig, tills hon läste färdigt utan att hitta var det stod "ja, det framgår då inte här, men så är det."

Lång tystnad.

"Men det går ju inte an!"

Då kom den andra kvinnan fram till mig och sa beklagande: "Jag vet att det låter dumt, men det är sådana regler vi har."

Så är jag inte gift. Så heter jag.... vad jag nu heter?

(var? för vem?) Men det gör detsamma, det verkar vara enklare att inte ha ordning i saker!

Preklady dokumentov?

Väčšina z nás sa dostala do situácie, že potrebujeme preklady dokumentov zo slovenčiny do nórčiny a opačne. Jednou z možností je riešiť túto potrebu cez angličtinu. Väčšina nórskych úradov vie potvrdenia a osvedčenia na požiadanie vystaviť v angličtine, tieto sa potom ľahšie dajú profesionálne preložiť na Slovensku (za slovenské koruny) do slovenčiny a slovenské úrady väčšinou túto cestu akceptujú.

Naopak sa zase slovenské dokumenty jednoducho dajú preložiť na Slovensku do angličtiny a aj nórské úrady väčšinou anglický preklad akceptujú.

Telefonujete veľa na Slovensko?

Odjakživa ma hnevala vysoká cena telefonického spojenia medzi Nórskom a Slovenskom. Minúta cez Telenor stojí 2,86 NOK; hlavne je to iritujúce v porovnaní s hovormi do iných krajín, na druhej strane zeme. Aj do Austrálie, Nového Zélandu, či na Havajské ostrovy sa dovoláte za oveľa menej, než korunu. Už dlho som používal spojenie cez Slovenské telekomunikácie, tlf. číslo 800 19 421 cez kartu Global, alebo Echo, kde ma minúta vyšla na 2 NOK za minútu.

Podívaj sa na www.telefonkort.net kde je ponuka kariet, s ktorými sa dovoláte na Slovensko za menej než korunu za minútu. Ja mám skúsenosti s Falcon kartou. Za 99 NOK cez ňu volám na pevnú linku na Slovensku asi 150 minút.

V Oslo som v jednom malom obchodíku rovno na Grönland stanici podzemky kúpil za 90 NOK kartičku, ktorá mi mala poskytnúť 150 minút hovoru na Slovensko. Po prvých používaníach sa mi zdá, že mi to poskytnie iba asi 90 minút, ale stále je to veľmi výhodná cena.

www.slovakia.no

Na stránkach internetu vznikla nová internetová stránka, www.slovakia.no, portál informácií o Slovensku. Nájdete tam informácie pre návštevníkov-turistov, od ponuky cestovných kancelárií zaoberajúcich sa turistikou na Slovensko, cez ubytovanie a ponuku aktivít na Slovensku. Druhá časť informácií sa zaoberá exponovaním Slovenska v Nórsku, jednak stálymi slovenskými úradmi a organizáciami tu, a jednak prehľadom pripravovaných krátkodobých slovensko-nórskych podujatí kultúrneho, politického a obchodného charakteru. Na stránke nájdú záujemci informácie o nórskych firmách s obchodnými aktivitami smerovanými na Slovensko.

Ak máte informácie, ktoré by sa na stránku tematicky mohli hodiť, napíšte e-mail vlado@branko.as, alebo telefón 22 50 49 36

Pre krajanov môže byť zaujímavá tým, že na jednej stránke nájdú všetky letecké spoločnosti, autobusovú linku i lodné trajekty medzi Škandináviou a Kontinentom, ktoré sú aktuálne pre cestujúcich na Slovensko. Klikni na "Reise til Slovakia" a "Fly" a "Bil og buss"

Lásky jedné plavovlásky na DVD

Kto by si nepozrel rád vrcholné dielo českej kinematografie Lásky jedné plavovlásky (1965) režiséra Miloša Formana?

Český mesačník DiViDi, ktorý v každom čísle obsahuje jeden český DVD film stojí 299 CZK, čo je okolo 80 Nkr. Je možnosť si ho objednať do Nórska, 12 čísel aj s poštovným stojí 4.199 CZK. (2.999 CZK za 12 čísel plus 12x poštovné 1.200 CZK.) Zatiaľ sa záujemci môžu pozrieť na internetovej adrese www.dividi.cz.

Platba Visa kartou je možná cez ich obchodného zástupcu na www.dvdbest.sk.

Ak máte v Bratislave známych, môžu pre Vás časopis zakúpiť v malom DVD obchodíku na rohu Miletičovej a Prievozskej ulice.

Pripravované tituly:

Čož takhle dát si špenát, Kulový blesk, Slaměný klobouk, Svadba jako řemen, Skřivánci na niti, Jáchyme, hod' ho do stroje, Pane, vy jste vdova, Nebeští jezdcí, Trhák ai.

O ponuke diel slovenskej kinematografie na DVD-čkách napíšeme v ďalšom čísle.

Z časopisu dánskeho spolku krajanov preberáme užitočné info o internetových adresách týkajúcich sa Slovenska:

www.hotel.sk - prehľad hotelov s adresami, telefónnymi číslami a možnosťou rezervácie.

www.sacr.sk - Slovenská agentúra cestovného ruchu

www.slovakia.org - oficiálne informácie o Slovensku, história, zemepis, kultúra s linkami na rozličné inštitúcie

www.tatry.sk - Všetko o Vysokých Tatrách

www.bratislava.sk - Oficiálna internetová strana Bratislavy

www.banskabystrica.sk - O Banskej Bystrici

www.travelguide.sk - Hotely, kúpele, reštaurácie. V mnohých rečiach.

www.limba.sk - agentúra prenajímajúca chaty, hotelové ubytovania, penzióny po celom Slovensku. Možnosť priamej rezervácie.

www.hrady.sk - Popis mnohých slovenských hradov a zámkov, prístupných verejnosti, fotografie a otváracie hodiny.

www.ssj.sk - O slovenských jaskyniach prístupných verejnosti, fotografie a otváracie hodiny.

www.region.sk - o najdôležitejších regiónoch, mestách, pamätihodnostiach, národných parkoch ai.

www.slovensko.com - aktuálne správy z ekonomiky, politiky a výber z médií.